

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 668/2024
06.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Мирјане Андријашевић, Татјане Ђурица, Весне Субић и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Александар Маринковић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ЈП „Електропривреда Србије“ Београд, чији је пуномоћник Сабахудин Тахировић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1347/23 од 27.03.2023. године, у седници већа одржаној 06.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1347/23 од 27.03.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1347/23 од 27.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3938/19 од 25.01.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца-противтуженог и обавезан тужени-противтужилац да му на име накнаде штете по основу мање исплаћене отпремнине – стимулативне накнаде исплати износ од 50.000,00 динара, са законском затезном каматом од 12.01.2017. године до кончане исплате. Ставом другим изреке, одбијен је противтужбени захтев туженог-противтужиоца да се обавезе тужилац-противтужени да му на име дуга исплати износ од 50.000,00 динара, са законском затезном каматом од 30.12.2016. године до кончане исплате, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени-противтужилац да тужиоцу-противтуженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 85.200,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1347/23 од 27.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог-противтужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 3938/19 од 25.01.2022. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени-противтужилац је благовремено изјавио посебну ревизију у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20,10/23 – други закон) – у даљем тексту: ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). У ставу 2. истог члана, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиоца-противтуженог и обавезан тужени-противтужилац да му на име накнаде штете по основу мање исплаћене отпремнине – стимулативне накнаде, исплати 50.000,00 динара са каматом, а код утврђеног да је тужиоцу-противтуженом радни однос код туженог-противтужиоца престао са 30.12.2016. године на основу споразума о престанку радног односа од 15.12.2016. године, којим споразумом се тужени-противтужилац обавезао да тужиоцу-противтуженом исплати стимулативну накнаду у нето износу од 3.122.793,00 динара, који износ је тужени приликом исплате умањио за 50.000,00 динара, на име неотплаћеног зајма. Ово, јер према становишту другостепеног суда, стимулативна накнада има карактер потраживања којег се у смислу члана 60. став 4. Устава Републике Србије нико не може одрећи. Побијаном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиоца-противтуженог уз примену материјалног права које је у складу са правним схватњем израженим у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Стога, у овом случају не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачења права, са којих разлога нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, и са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке, применом члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 16.12.2019. године, а побијани део правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужиоца-противтуженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Жељко Шкорић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић